

fremSAT saadanne Forslag, dels af private, dels af de forskellige Indenrigsministre, men det er ikke lykkedes at faa gennemført noget ud over en Bestemmelse, der findes i Loven af 1873, hvori man for Byernes Vedkommende giver de kommunale Raad Ret til ved Vedtægter at bestemme Antallet af Beværtninger i Byerne.

At dette er et Samfundsspørgsmaal, som paakræver en Løsning, mener jeg, den samlede Lovgivningsmagt har været enig om, da den for 5 Aar siden nedsatte en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal. I denne Overenskomst mellem de lovgivende Faktorer, mener jeg, ligger en Erkendelse af, at det er en vigtig Samfundsopgave, som her kræver sin Løsning, det er en Opgave, der kræver en grundig Undersøgelse og Behandling i en Kommission, inden der stilles Forslag derom. Den Kommission, som har været nedsat til at behandle dette Spørgsmaal, var, som ærede Medlemmer vide, sammensat dels af Ikke-Afholdsfolk, dels af Afholdsfolk, den naaede, som ærede Medlemmer vide, til at afgive en fuldstændig enstemmig Betænkning, og der opnaaedes Enstemmighed om de Forslag, som Kommissionen fremsætter i sin Betænkning. Ærede Medlemmer ville da ogsaa forstaa, at, naar man har naaet en saadan Overenskomst mellem Folk, der have arbejdet sammen ud fra forskellige Opfattelser, betyder det, at man fra de forskellige Sider har maattet gøre Indrømmelser for at naa dette enstemmige Resultat. Paa den anden Side viser det, at samtlige Medlemmer af Kommissionen vare besjælede af Ønsket om at kunne afgive en Betænkning og fremsætte Forslag, der havde Rimelighed for at kunne gennemføres, og at man tilige nærrede det Ønske ikke at fremsætte mere yderliggaaende Forslag, end man troede, at Befolkningen var moden til at modtage og føre ud i Livet. Jeg tror, jeg tør sige, at samtlige Kommissionsmedlemmer vare besjælede af det Ønske, at det Forslag, der kom frem, skulde være saadant, at Befolkningen med Glæde kunde modtage det. Man vilde ikke stille mere yderliggaaende Forslag, end man følte sig forvisset om, at Befolkningen var moden til at modtage og føre ud i Livet.

Det er indlysende, at en Betænkning og et Forslag, hvorom der opnaas Enighed paa en saadan Maade, maa blive Genstand for Kritik fra to Sider. Fra den ene Side kritiserer man Forslaget og mener, at det gaar alt for vidt, og fra den anden Side kritiserer man Forslaget og siger, at det

betyder i Virkeligheden næsten ingenting. Man har ogsaa set, at dette Forslag er blevet kritiseret fra begge Yderpunkterne, og det er en Selvfølge, at det maa og skal være saadan, naar man søger at mødes. Naar to modsatte Anskuelser skulle mødes, maa de bøjes hen imod hinanden for at naa et Resultat. Det er det, der er sket, og det er det, der har været Grundlaget for Kommissionens Arbejde, det er Grunden til, at man har opnaaet en enstemmig Indstilling.

Den højtærede Indenrigsminister har fremsat sit Forslag væsentligt i den Skikkelse, hvori det er affattet af Kommissionen, men, naar den højtærede Indenrigsminister loyalt har gjort dette, tror jeg, man ikke har Lov til at forudsætte — det, synes jeg ogsaa kan skimtes gennem hans Udtalelser —, at han i et og alt gør Forslaget til sit. Saa vidt jeg forstod ham, er det hans Tanke, at det skal være Grundlaget for en Forhandling. Vi maa forudsætte, at der her i Tinget ligesom i Landet er delte Meninger om denne Sag.

Det skal ikke være min Opgave her at tale om de Punkter i Forslaget, som ere blevne angrebne udenfor denne Sal; jeg mener ikke, at dette høje Ting er det Sted, hvor man skal fremkalde en Diskussion om disse stærkt divergerende Anskuelser, det tror jeg ikke baader Sagen. Jeg tror, at man lettest kommer til Enighed om disse Punkter i et Udvalg. Jeg forudsætter, at denne Sag ikke kan gaa gennem dette og det andet Ting uden at blive Genstand for Udvalgsbehandling, og under dette Arbejde, mener jeg, at man lettere vil komme til en Forstaaelse om de Punkter, hvorom der er Uoverensstemmelse. Skal man have en indgaaende Drøftelse af alle de Enkeltheder i Forslaget, hvorom der er Uenighed, kan man være forberedt paa, at denne første Behandling vil trækkes ud over en Række Møder, og det antager jeg ikke vil være til Held hverken for denne eller de andre store Sager, der foreligge til Behandling og Afgørelse her paa Rigsdagen. Jeg skal derfor ikke komme ind paa at røre ved disse Enkeltheder, og jeg finder saa meget mindre Grund dertil, som det høje Tings Medlemmer have haft rig Lejlighed til at gøre sig bekendte med Forslaget og de Motiver, der ledsage det. Kommissionsbetænkningen med Bilag blev omdelt her i Tinget den 17. Oktober og har altsaa ligget paa Tingets Bord i over 3½ Maaened. Forslaget, som det er fremsat af Ministeren, blev forelagt her i Tinget den